

ת"פ 21913/05/14 - המאשימה, משטרת ישראל - מדור הגנת הסביבה נגד הנאשמים, בהא בדיר, סנד עיסא

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 21913-05-14 משטרת ישראל -
מדור הגנת הסביבה (רמלה) נ'
בדיר(עציר) ואח'
בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. בהא בדיר (עציר)
2. סנד עיסא
24 מרץ 2016

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שנהר שי

הנאשמים וב"כ עו"ד ג'לג'ולי

מזר דין

רקע.

כנגד הנאשמים הוגש, ביום 8.5.14, כתב אישום אשר ייחס להם עבירות של השלכת פסולת בניין ולכלוך ברשות הרבים, פינוי פסולת לאתר שאינו מורשה, ולנאשם 1 יוחסה בנוסף עבירה של עיסוק בעסק הטעון רישוי ללא רישיון עסק כדן.

בדיון שהתקיים לפני ביום 29.10.15 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודו בעובדות כתב האישום המתוקן (לאחר שנמחקה עבירת הרישוי אשר יוחסה לנאשם 1) ויורשעו על סמך הודייתם, אולם לא הגיעו להסכמה בעניין העונש ובעניין זה הצהירו כי יטענו כל אחד לעונש לפי ראות עיניו.

בהמשך לכך, הורשעו הנאשמים על פי הודייתם בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות של עבירה של השלכת פסולת בניין ולכלוך ברשות הרבים ובעבירה של פינוי פסולת לאתר שאינו מורשה.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בהן כאמור הודו הנאשמים, בתקופה הרלבנטית לכתב האישום הנאשם 1 עסק וניהל עסק של שירותי איסוף, פינוי והובלת פסולת, לרבות פסולת בניין (להלן - "העסק"), והיה הבעלים של משאית מסוג

וולבו שמספרה 98-889-50 (להלן- "המשאית"). הנאשם 2 עבד בעסק של הנאשם 1 ונהג במשאית. על פי האמור בכתב האישום, בעשרה מועדים שונים, במחצית השנייה של שנת 2013, הגיעה המשאית, כשהיא עמוסה בפסולת בניין, אל שטח פתוח הנמצא ברשות הרבים, סמוך למדרונות הצפוניים בכפר קאסם, בגוש 8871 חלקה 79, שהינו אתר בלתי מורשה לפינוי פסולת (להלן- "האתר"), כשהיא עמוסה בפסולת בניין אשר כללה אבנים, ניילונים, גזם, עפר, בטון וברזלים אל האתר והשליכה את פסולת הבניין במקום. בפעם נוספת, ביום 13.11.13, הגיעה המשאית נהוגה על ידי הנאשם 2 כשהיא עמוסה בפסולת בניין אשר כללה אדמה, אבנים, שברי בטון, קרשים ופלסטיק, אל האתר והשליכה את פסולת הבניין במקום. במועדים המצוינים לעיל, לא היה ברשות הנאשם 1 רישיון עסק להובלת פסולת עבור המשאית.

מועד לשמיעת טיעונים לעונש נקבע ליום 28.1.16, לאחר שקיבלתי בקשת בא כוח הנאשמים לקבוע מועד כאמור עד לאחר שהנאשם 1 ישוחרר ממאסר בו היה נתון ועל מנת לאפשר לו בזמן שלאחר שחרורו ממאסר להיערך כראוי לטעון בעניין עונשו.

ביום 28.1.16 שמעתי טיעוני הצדדים לעונש. להלן אתן את גזר הדין.

טיעוני בא כוח המאשימה לעונש.

בא כוח המאשימה טען כי יש לנקוט חומרה עם הנאשמים במידה כזו שתעביר מסר מרתיע הן לנאשמים והן לעבריינים מועדים אחרים, לפי שתופעת השלכת פסולת ברשות הרבים הפכה למכת מדינה. בטיעוניו הדגיש את החומרה הנובעת מכך שהנאשם 1 הורשע בעשרה מעשים שונים של השלכת פסולת ברשות הרבים ואת הפגיעה הקשה שנגרמה לסביבה בעטייה של מעשים אלה. עוד הדגיש כי הנאשמים השליכו את הפסולת במקום מגוריהם תוך שהם מזלזלים בפגיעה הנגרמת מכך לשכניהם וכאשר מניעיהם הינם עשיית רווח כלכלי על חשבון שמירה על איכות הסביבה. על כן, ותוך הפנייה לפסיקה בתיק ע"פ 13950-01-11 [מחוזי- ת"א] **כהן נ' מדינת ישראל**, ובתיק 38316-10-13 [מחוזי- מרכז] **מדינת ישראל נ' תקלה**, טען כי מתחם העונש ההולם את המעשים גם כאשר מדובר במעשה אחד של השלכת פסולת וגם כאשר מדובר בנאשמים ללא עבר פלילי- הוא מתחם מחמיר וכזה העומד על מאסר על תנאי עד שישה חודשי מאסר בפועל לצד קנס הנע בין 25,000 ₪ עד 150,000 ₪ לכל עבירה מוגמרת. לדידו, העונש שיש לגזור על הנאשמים צריך לבטא את סלידת החברה מעברייני איכות סביבה ולהרתיעם באופן שביצוע העבירה יהפוך לבלתי כלכלי עבורם וזאת באמצעות הטלת קנסות גבוהים. בא כוח המאשימה טען כי הנאשם 1, בעל העסק ובעל המשאית, ביצע עשר השלכות שונות של פסולת בניין ברשות הרבים ובנסיבות אלה המצביעות על סדרתיות יש לגזור עונשו לפי הרף הגבוה של המתחם, ולהטיל עליו קנס כספי בסך של 300,000 ₪ שישולם לקרן לשמירה על הניקיון, המורכב מסך של 30,000 ₪ בגין כל השלכה, התחייבות עצמית על סך של 600,000 ₪ ושישה חודשי מאסר על תנאי. כמו כן ביקש כי תוטל פסילה על תנאי על רישיון הנהיגה של הנאשם 1, ושאת לפניו משורת הדין וחלף פסילה בפועל. באשר לנאשם 2 עתר בא כוח המאשימה לעונש קל יותר של קנס על סך של 15,000 ₪ שישולם לקרן לשמירה על הניקיון, חתימה על התחייבות עצמית על סך של 30,000 ₪ ופסילת רישיון הנהיגה על תנאי. כמו כן עתר בא כוח המאשימה לחילוט המשאית של הנאשם 1 אשר באמצעותה בוצעו מעשי העבירה, וכן חילוטו של הפיקדון על הסך של 35,000 ₪ שהפקיד הנאשם 1 כתנאי לשחרור תפוס.

טיעוני בא כוח הנאשמים לעונש.

בא כוח הנאשמים טען כי עמדתה העונשית של המאשימה מופרזת ואינה הולמת את נסיבות המקרה. לשיטתו העונש ההולם הוא עונש של קנס בסך של 30,000 ₪. בטיעוניו הדגיש בא כוח הנאשמים את עקרון הענישה האינדיווידואלית שיש לנקוט ביחס לכל אחד מן הנאשמים. כמו כן טען כי יש לגזור את העונש ביחס לנזק שנגרם ובהקשר זה הגיש תמונות של האתר וסביבתו וטען כי כיום במקום ההשלכה הוקם כביש. בא כוח הנאשמים ביקש אף להתחשב בכך כי זוהי הסתבכותם הראשונה של הנאשמים בעבירות מן הסוג הנדון, ובכך שכתב האישום תוקן. באשר לקנס ביקש כי זה ייקבע ביחס לשיעור הנשק. עוד ביקש להתחשב בכך שמשאיתו של הנאשם 1 נתפסה וכי הוא נתבע על ידי הבנק, ומאז ביצוען של העבירות בהן הורשע בתיק זה לא הסתבך בפלילים והקפיד על ביצוע עבודתו נאמנה.

דברי הנאשם 1.

בדבריו לפני מסר הנאשם 1 כי השתחרר ממאסר בגין הרשעה קודמת ביום 18.1.16 וכי בבעלותו תחנה למעבר פסולת חוקית אותה הוא מפעיל לאחר שקיבל רישיון. הנאשם 1 מסר עוד כי הודה בביצוע המעשים לפי שהבין טעותו וכי הוא נוטל אחריות על מעשיו. עוד ציין כי בשל התנהגות טובה נוכה לו שליש מתקופת מאסר, כי הוא בעל משפחה ואב לשתי בנות קטנות אותן הוא מפרנס מעסקו.

דברי הנאשם 2.

הנאשם 2 מסר כי עובר למועד הדיון ובאותו היום נולד לו ילד וכי כיום הוא עובד כנהג משאית.

דיון והכרעה.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 יש לגזור עונשו של נאשם לפי עקרון ההלימה ובהליך תלת-שלבי. בשלב הראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתחשב במידת הפגיעה בערך החברתי המוגן שבעבירה, במדיניות הענישה הנוהגת, ובנסיבות ביצוע העבירה. בשלב השני יש לבחון האם מתקיימים שיקולים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה לחומרה או לקולא משום הגנה על הציבור או משום שיקום הנאשם, בהתאמה; בשלב השלישי יש לגזור העונש הראוי לנאשם בתוככי מתחם הענישה תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

אודות הערכים החברתיים המוגנים שבעבירה של השלכת פסולת ולכלוך רשות הרבים ועצמת הפגיעה בהם בשל ביצוע עבירות של זיהום הסביבה הרחבתי הדיבור בת"פ 21913-05-14 **המשרד לאיכות הסביבה נ' חברת ארזים** [פורסם בנבו], ודומה כי דבריי אלה יפים אף לתיק זה, ואצטט מהם:

"... "איכות הסביבה" אינה מילה או סיסמא ריקות מתוכן. לצערי, לעיתים עושים אנו שימוש תדיר במילים עד כי שוחקים את מהותן ותוכנן. ואבהיר דבר שאני מקווה כי יופנם: הגנה על הסביבה, היא הגנה על איכות החיים. הגנה על איכות החיים היא הגנה על החיים עצמם. וברורה משמעות ההגנה על החיים. במילים אחרות פשוטות הזנחת ופגיעה באיכות הסביבה משמעותה פגיעה בחיים עצמם. זיהום הסביבה בהררי פסולת, גם בפסולת בניין אשר ככל שלא עברה בחינה ובדיקה, הרי אין לומר כי אין היא רעילה, הרי זה זיהום הסביבה. זיהום שיש בו כדי זיהום אוויר אותו אנו נושמים, זיהום מי התהום אליהם מחלחלים המשקעים במשך כל ימות השנה, ולאו דווקא בחורפים גשומים. ואין לשכוח, את הפגיעה באיכות חיים דהיינו תחושת הנוחות של חיים במקום נעים ושליט לעומת תחושת הסלידה והגועל אל מול פסולת המונחת לפתחינו. מה תוצאת זיהום האוויר והמים? האם השאלה מצריכה תשובה? האם זיהום המים שאנו שותים מצריך להסביר הפגיעה בחיים? ברור שלא!

על כן, עלינו "להחליף דיסקט" כלשון שבעידן הדיסקטים דיברנו. עלינו לשנות תודעה ותפיסה ולהבהיר: איכות סביבה אינה מותרות. אין היא אך פגיעה בנוף. מדובר בפגיעה בחיים ממש. משכך, נעשה, אזי נעשה הכול כדי להילחם בעברייני איכות הסביבה אותם בריוני סביבה, המצויים בקרבנו, שהרי בנפשנו הדבר".

כאמור, הגנה על הסביבה בה אנו חיים לשם הגנה על איכות החיים הינו הכרח חברתי מן הראשונים במעלה ושומה על בית המשפט לנקוט במדיניות ענישה למיגור תופעת "מזהמי סביבה". בהתאם לכך פסיקת בתי המשפט נוקטת במדיניות ענישה משמעותית ומחמירה, כזו המטילה עונשי קנס בשיעורים גבוהים. בהקשר זה יש לזכור כי עבירות של השלכת פסולת ולכלוך רשות הרבים הינן עבירות אשר המניע להם הינו השגת רווח כלכלי, ולמעשה בצע כסף. לפיכך מיקוד הענישה באמצעי עונשי כלכלי יש בו להגשים את האינטרס הציבורי במיצוי דין עם נאשם ולהלום את החומרה שבעבירה, ואף לייצר הרתעה משום שלילת הכדאיות הכלכלית שבמעשה.

הנאשם 1 ביצע עשרה מעשים של השלכת פסולת ולכלוך רשות הרבים בטבורו של יישוב ואשר בוצעה במהלך תקופה של מספר חודשים, תוך שהוא מזלזל בסביבה ובתושביה, בבריאותם ובאיכות חייהם.

אני סבור כי בנסיבות אלה יש למצוא את מעשי הנאשם 1 ככאלה הפוגעים באופן חריף בערך המוגן שבעבירה. חלקו של הנאשם 1 בביצוע העבירה הוא עיקרי לפי שמעשי השלכת הפסולת שלא כדין בוצעו על ידו ובמסגרת עסקו ומשאת שבעולות. למעשי העבירה בוודאי קדם תכנון מוקדם וכוונה להשיג רווח כלכלי - חיסכון עלויות פינוי הפסולת לאתר מורשה) על חשבון בריאותם ואיכות חייהם של תושבי המקום בו הושלכה הפסולת. הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה משמעותי. הפסולת הושלכה, כאמור, בתוך יישוב מבלי שכוסתה ובעודה כוללת חומרים מזהמים משמעותיים. באשר לקביעת מתחם הענישה לכל מעשי השלכת הפסולת בהם הודה הנאשם 1 כאירוע אחד או כמספר אירועים, אני סבור כי יש לראות את המעשים כ"אירוע אחד". הנאשם 1 אמנם הודה בעשרה מעשים שונים של השלכת פסולת בניין ברשות הרבים שלא כדין, כאשר מחציתן בוצעו במהלך חודשים אוקטובר ונובמבר 2013, ומחציתן במחצית השנייה של שנת 2013, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה. אלא שעל פי המבחנים שנקבעו בפסיקה, הרי שנוכח הקשר הענייני ההדוק בין המעשים, השיטתיות שבהם, התכנון המוקדם שקדם להם לרבות סמיכות הזמן והמקום, אני רואה המעשים כ"אירוע אחד" המצריך קביעת מתחם ענישה אחד (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] וכן ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל [פורסם בנבו]).

באשר לנאשם 2, הרי שזה הודה והורשע במעשה אחד של השלכת פסולת עת הועסק כשכיר על ידי הנאשם 1 ונהג במשאית בבעלותו.

אשר על כן, ובהתחשב בכל אלה השיקולים לקביעת מתחם העונש ההולם, אני קובע כי מתחם העונש ההולם את מעשי העבירה בהם הודו הנאשמים הינו בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר בפועל לצד קנס. באשר לשיעור הקנס ובהתחשב בחלקו היחסי של הנאשם 2, אני קובע כי באשר לנאשם 1 הקנס הוא החל מ- 25,000 ₪ ועד 150,000 ₪, ובאשר לנאשם 2 הקנס הוא החל מ- 5,000 ₪ ועד 25,000 ₪.

בגזירת העונש המתאים לכל אחד מהנאשמים בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בהעדר עבר פלילי רלבנטי לגבי שני הנאשמים, הודייתם, הפנמתם את הפסול שבמעשה ונטילת אחריות, כמו גם החיסכון בזמן שיפוטי. נוסף על כך יש להתחשב בכך הנאשמים בעלי משפחות המפרנסים ילדים קטינים ובמידת הפגיעה של עונש באמצעי כלכלי על הנאשמים ובני משפחותיהם.

באשר לרכיב המאסר. עמדת המאשימה כי רכיב זה צריך להתבטא במאסר מותנה לגבי הנאשם 1. אמנם מדובר בנאשם אשר ביצע עשר השלכות של פסולת בניין שלא כדין ובשל החומרה הנובעת מהסדרתיות שבמעשים אפשר היה כי רכיב המאסר יתבטא עד כדי מאסר בפועל. אלא שאיני רואה להחמיר עם נאשם זה, אשר זו לו הרשעה ראשונה בגין עבירות זיהום סביבה, ואני מקבל את עמדת המאשימה לפיה עונש מאסר מותנה הולם את המעשים בהם הורשע נאשם 1, בנסיבות תיק זה.

באיזון בין השיקולים השונים, ובהתחשב בחלקם היחסי במעשים וביתר השיקולים הצריכים לעניין, הכול כפי שפורט לעיל, אני מוצא לגזור על הנאשם 1 מאסר על תנאי וקנס כספי לצד עונשים נלווים, ועל הנאשם 2 קנס בשיעור יחסי נמוך יותר מזה שיוטל על הנאשם 1, לצד עונשים נלווים.

בהקשר זה, אציין כי נתתי משקל משמעותי להודיית הנאשמים שיש בה הפנמת הפסול שבמעשים, חרטה והפקת הלקח מההליך המשפטי. אני רואה בהודיית הנאשמים מרכיב חשוב להקלה בדין. עם זאת, אדגיש כי גזר דין זה מקל באופן יחסי לעבירות ממין אלה בהן הורשעו הנאשמים.

המאשימה עתרה אף לחילוט המשאית אשר שימשה את הנאשמים בביצוע העבירות. באיזון בין האמצעים העונשיים שיוטלו על הנאשם 1 אני סבור כי אין מקום להורות בנוסף על חילוט המשאית אלא חילוט חלק מסכום הערובה שהופקדה כחלופה לתפיסת המשאית.

סוף דבר, אני משית על הנאשמים עונשים אלה:

לנאשם 1:

6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע.

קנס כספי בסך של 40,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם יהא ביום 1.5.16. לא ישולם תשלום מהתשלומים הללו, יאסר הנאשם כאמור ויתרת הקנס תעמוד לפירעון מיידי.

כמו כן, אני מורה על חילוט הפיקדון שהופקד כחלופת תפיסת המשאית.

חתימה על התחייבות עצמית בסך 150,000 ש"ח לבל יעבור במשך שלוש שנים מהיום עבירה מן העבירות בהן הורשע.

לא יחתום הנאשם על ההתחייבות, יאסר למשך 14 ימים.

6 חודשי פסילה על תנאי של רישיון הנהיגה והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור הנאשם 1 עבירות מן הסוג בהן הורשע.

לנאשם 2:

קנס כספי בסך של 5,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-חמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם יהא ביום 1.6.16. לא ישולם תשלום מהתשלומים הללו, יאסר הנאשם כאמור, ויתרת הקנס תעמוד לפירעון מיידי.

חתימה על התחייבות עצמית בסך 5,000 ₪ למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע. ההתחייבות תיחתם תוך 7 ימים, וככל שלא תיחתם יאסר הנאשם 2 למשך 14 ימים.

6 חודשי פסילה על תנאי של רישיון הנהיגה והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור הנאשם 2 עבירות מן הסוג בהן הורשע.

הקנסות כאמור לעיל, ישולמו לטובת הקרן לשמירת הניקיון על פי החוק.

מוצגים: ייעשה בהם כפי שיקול דעתו של הממונה על החקירה.

עמוד 6

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ד אדר ב' תשע"ו, 24/03/2016 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה